

Sygn. akt IV Ka 297/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2021 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodnicząca:	1SSO Ewa Rusin
1Protokolant:	1Ewa Ślemp

przy udziale J. P. Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2021 r.

6sprawy P. T.

7syna A. i E. z domu Z.

8urodzonego (...) w Z.

9oskarżonego z art. 178 b kk

10na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

12z dnia 23 lutego 2021 r. sygnatura akt II K 287/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 180 złotych opłaty za to postępowanie.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 297/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 23 lutego 2021r. sygn. akt II K 287/20			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów		

	postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	1. Na podstawie art. 438 pkt 2) kpk obrazy przepisów postępowania a to art. 4, 7 i 410 kpk , która miała wpływ na treść wyroku, a wynika z oparcia orzeczenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>o winie oskarżonego tylko na dowodach obciążających i pominięcia dowodu z wyjaśnień oskarżonego, które złożył w postępowaniu przygotowawczym</p> <p>2. Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na dowolnym przyjęciu, że oskarżony nie zatrzymał kierowanego motoru marki Y. i kontynuował jazdę tym motorem pomimo wydania przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej policji w (...) poruszających się pojazdem służbowym oznakowanym polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika, że usłyszał on sygnały dźwiękowe dopiero po przewróceniu się na motorze, natomiast sygnałów świetlnych nie widział w ogóle.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wbrew zarzutowi 1. apelacji Sąd I instancji przeprowadził wszystkie zawnioskowane dowody ,</p>		

w tym także z wyjaśnień oskarżonego przez ich odczytanie, skoro oskarżony na rozprawę się nie stawił i wyjaśnień przed sądem składać nie chciał. W takiej sytuacji bezpodstawnym pozostaje twierdzenie apelującego o obrazie art. 410 kpk, tym bardziej że nie wykazał, jaki dowód – zawnioskowany przez strony do przeprowadzenia - nie został przez sąd I instancji przeprowadzony i jaka okoliczność nie ujawniona.

Równie gołosłowny jest zarzut obrazu art. 7 kpk, którego istotą – wedle apelującego - jest odmówienie wiary części wyjaśnień oskarżonego, złożonym w postępowaniu przygotowawczym, z których wynikało, że oskarżony miał usłyszeć policyjne sygnały świetlne i dźwiękowe dopiero po przewróceniu się na motorze a sygnałów świetlnych nie widział w ogóle. Apelujący najwyraźniej nie dostrzegł, iż Sąd I instancji nie tylko przeprowadził całokształt zawnioskowanych dowodów ale także dokonał ich drobiazgowej i pozbawionej błędów logicznych analizy, obejmującej wszystkie dowody we wzajemnym powiązaniu, czyniąc tym samym zadość kryteriom wyznaczonym przez art. 7 kpk. Przecież

wyjaśnieniom oskarżonego Sąd dał wiarę częściowo, wskazując tu na wyjaśnienia, w których oskarżonych przyznał, iż policjant jadący oznakowanym radiowozem z naprzeciwka cyt.” machnął ręką” w kierunku oskarżonego, co przecież oznaczało nic innego jak sygnał do zatrzymania się. Oskarżony faktycznie przyznał zignorowanie tego sygnału do zatrzymania się, dalej podał cyt. „ ja skręciłem w prawo w drogę polną ...dodałem gazu...” k. 7 akt. Ustalenia takie zostały zawarte w sekcji 1.1. a ocena dowodów uznanych za podstawę tych ustaleń w sekcji 2.1.1. pisemnych motywów zaskarżonego wyroku.

Które dowody i okoliczności świadczące na korzyść oskarżonego z obrazą art. 4 kpk nie zostały uwzględnione, apelujący także nie wykazał. O naruszeniu tego przepisu nie może przecież wyłącznie świadczyć ocena dowodów odmienna od oczekiwanej przez apelującego.

Jednocześnie w najmniejszym nawet stopniu apelujący nie podważył wiarygodności pozostałych dowodów obciążających, przyjętych za podstawę faktyczną wyroku, tj. zeznań jedynych świadków w

osobach funkcjonariuszy policji T. M. i K. P.. Nic nie sprzeciwia się wnioskowi Sądu meriti, że zeznania te są spójne, nie zawierają sprzeczności i tworzą logiczną całość. Tak jak wyjaśnił oskarżony, także i wymienieni świadkowie wskazują, iż sygnał do zatrzymania oskarżonego do kontroli drogowej wydał ręką świadek T. M. i oskarżony zignorował to wezwanie. Oskarżony uczynił to z rozmysłem, bo był świadom, że złamał liczne przepisy ruchu drogowego (nie tylko prowadził motocykl bez kasku ochronnego, ale też nie posiadał uprawnień Kat. A do prowadzenia tej kategorii pojazdu, który w dodatku był niezarejestrowany na terenie Polski i oskarżony pojazdu nie ubezpieczył w ramach OC), zatem podjął ucieczkę przed kontrolą policyjną z obawy przed niechybnymi konsekwencjami karnymi.

Dalsza linia obrony oskarżonego (zarzut 2), jakoby to od zignorowania wezwania do zatrzymania się nie słyszał ani nie widział żadnych sygnałów policyjnych do zatrzymania się i przypadkowo - z nieumiejętności prowadzenia pojazdu - przyspieszył gaz motocykla, jest wyjątkowo naiwna, bezskutecznie obliczona na uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Jak to słusznie podkreślił Sąd I instancji, wedle zeznań świadków T. M. i K. P., pościg za oskarżonym prowadzili oznakowanym radiowozem, z użyciem sygnałów świetlnych i dźwiękowych, zwłaszcza tych ostatnich oskarżony nie mógł nie usłyszeć, skoro radiowóz jechał w bezpośredniej za nim bliskości i to przez kilka minut, a oskarżony na głowie nie miał kasku, ponadto jednocześnie nie podnosił, by cierpiał na głuchotę czy innego rodzaju zaburzenia funkcji słuchu.

Tym samym ustalenia faktyczne polegają na prawidłowej ocenie całokształtu dowodów i w całej rozciągłości potwierdzają wypełnienie przez oskarżonego ustawowych znamion przypisanego mu występku z art. 178 b kk.

3.2.

3. Rażącej niewspółmierności orzeczonej kary grzywny 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20,00 (dwudziestu) złotych oraz środka karnego w wymiarze 1(jednego) roku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności sprawy uzasadnia orzeczenie o uniewinnieniu

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

	oskarżonego od popełnienia zarzucanego czynu, a tym samym odstąpienie od wymierzenia tego środka karnego.		
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary jest sformułowany w wewnątrznie sprzeczny sposób, skoro apelujący uważa niewspółmierność owej kary jako wynik nie tyle braku należytego wyważenia przez sąd meriti kryteriów wymiaru kary wymienionych w art. 53 kk, ale jako pochodną skazania w ogóle.</p> <p>W zakresie stricte wymiaru kary apelujący nie podnosił jakichkolwiek rzeczowych argumentów, odnoszących się do konkretnie określonych wyrokiem sankcji, tj. kary grzywny i środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Wypada tu tylko przypomnieć, iż czyn z art. 178 b kk jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 –ciu. Zatem skoro zaskarżonym wyrokiem wymierzono karę grzywny przy zastosowaniu dobrodziejstwa art. 37 a kk w brzmieniu</p>			

<p>obowiązującym do 23 czerwca 2020r. (od 24 czerwca 2020r. liczba stawek grzywny nie może być niższa niż 100 (vide: zmiana ustawy Dz.U.2020.1086 art. 38) a obligatoryjny (na podstawie art. 42 § 1 a pkt. 1) kk) zakaz prowadzenia pojazdów jest najniższy przewidziany ustawą, to rażącej niewspółmierności kary nie sposób skutecznie dowodzić.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. O zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu art. 178 b kk</p> <p>2. O zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania przed Sądem II Instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Argumenty apelacji okazały się nieskuteczne i jako takie nie stanowią podstawy do postulowanego orzeczenia reformatoryjnego w rozumieniu art. 437 § 2 kpk.</p> <p>Skoro oskarżony zadeklarował miesięczne dochody z prowadzonej</p>		

<p>działalności gospodarczej na 10.000 złotych brutto, to jego sytuacja materialna nie uzasadnia zwolnienia od kosztów procesu należnych Skarbowi Państwa.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonego co do zarzucanego mu występku oraz wymiar kary.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Sąd I instancji poczynił trafne ustalenia faktyczne, a prawidłowa ich subsumpcja skutkowałą słusznym skazaniem oskarżonego. Ponadto w sprawie nie wystąpiły także podstawy bezwzględne z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i</p>		

podniesionych zarzutów apelacyjnych.

Akceptacji podlega całość rozstrzygnięć o karze, także wobec braku uzasadnionych podstaw dla ewentualnej korekty orzeczenia na korzyść oskarżonego.

Wymierzoną karę grzywny ocenić ją należy jako wyjątkowo umiarkowaną, wręcz łagodną w odniesieniu do chociażby ustalonej przez sąd I instancji znacznej szkodliwości czynu. Kara grzywny nie może być uznana za surową, skoro oskarżony zadeklarował miesięczne dochody z prowadzonej działalności gospodarczej na 10.000 złotych brutto.

Z tego też samego powodu niezasadnym byłoby zwolnienie oskarżonego od kosztów sądowych postępowania apelacyjnego.

6. Koszty Procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

II.

O należnych Skarbowi Państwa kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.636 § 1 kpk i art.627 kpk oraz na podstawie art.8 w zw. z art.3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia

	23 czerwca 1973r./tj. DZ. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm./, zasądając je od oskarżonego wobec przegrania apelacji.
7. PODPIS	
SSO Ewa Rusin	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie oskarżonego		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana